

toliau galiojo (buvo pratęstas jos galiojimo terminas). Ši pareiga kyla iš Reglamento Nr. 207/2009 41 straipsnio 2 dalies trečiojo sakinio ir 1995 m. įgyvendinančio reglamento 16 taisyklės 1 bei 3 dalių ir 20 taisyklės 2 dalies, o taip pat ir 2002 m. sausio 18 d. VRDT pranešimo, kuriuo *Budvar* buvo pakartotinai prašoma pateikti „jos protestą pagrindžiančių faktų, įrodymų ir argumentų“. Tokius įrodymus buvo privaloma pateikti iki pranešime nurodytos datos, t. y. 2002 m. vasario 26 dienos. Tačiau jie nebuvo pateikti iki 2004 m. sausio 21 dienos.

Todėl Pirmosios instancijos teismo išvada, kad Reglamento Nr. 207/2009 76 straipsnio 2 dalis netaikoma tuo atveju, kai kalbama apie pažymėjimo dėl prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimo pateikimą, nes nagrinėjamu atveju nebuvo „pakankamai laiko“ tokiam pažymėjimui pateikti, taip pat klaidinga, ir padaryta pažeidžiant šią nuostatą. Faktiškai šiuo atveju buvo „pakankamai laiko“, ir, kalbant apie atsižvelgimą į įrodymus, Apeliacinė taryba turėjo pasinaudoti diskrecija pagal 76 straipsnio 2 dalį. Pirmosios instancijos teismas suprato, kad Apeliacinės tarybos sprendime nurodyta, jog pažymėjimas dėl prekių ženklo registracijos galiojimo termino pratęsimo pateiktas laiku. Dėl to pažeista 76 straipsnio 2 dalis, nes Apeliacinė taryba nepasinaudojo savo diskrecija, o Pirmosios instancijos teismas dėl to neprieštaravo.

Pirmosios instancijos teismas taip pat suklydo nepripažindamas, kad su naudojimu susijusių įrodymų, kuriuos *Budvar* pateikė grįsdama protestą, neužteko; be to, jis rėmėsi ne prekių ženklu, kuris nurodytas ginčijamame sprendime ir pagrindiniame Apeliacinės tarybos sprendime, o kitais prekių ženklais, taip pažeidžiant Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalis.

(¹) 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1).

(²) 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos Reglamentas (EB) Nr. 2868/95 skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189).

(³) 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146).

2009 m. birželio 15 d. Markkinaoikeus (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Mehiläinen Oy, Suomen Terveystalo Oyj prieš Oulun kaupunki

(Byla C-215/09)

(2009/C 193/19)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Markkinaoikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Mehiläinen Oy, Suomen Terveystalo Oyj

Atsakovas: Oulun kaupunki

Prejudiciniai klausimai

1. Ar susitarimas, kuriuo remdamasi perkančioji organizacija, savivaldybė, su jos atžvilgiu savarankiška privačia įmone, kapitalo bendrove, sudaro sutartį dėl naujos įmonės, akcinės bendrovės, steigimo, kurioje jos abi dalyvauja vienoda apimtimi, kiek tai susiję su kapitalu ir sprendimų priėmimo įgaliojimais, ir kurios paslaugas sveikatos ir geros savijautos darbe užtikrinimo srityje pirkti savo darbuotojams steigiant šią įmonę įsipareigoja perkančioji organizacija, savivaldybė, bendrai vertinant, yra susitarimas, dėl kurio reikia skelbti konkursą, nes šis susitarimų paketas yra paslaugų pirkimo sutarties sudarymas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo (¹) prasme, ar tai yra bendros įmonės steigimas ir savivaldybės įmonės veiklos perdavimas, kuriems minėta direktyva ir iš jos išplaukianti pareiga skelbti konkursą netaikoma?
2. Ar šiuo atveju, be to, reikšminga tai, kad:
 - a) Oulu miestas kaip perkančioji organizacija įsipareigojo pirmiau minėtas paslaugas už atlygį pirkti pereinamuoju ketverių metų laikotarpiu, kuriam pasibaigus, remiantis jo nutarimu, jis ketina dėl jam reikalingų rūpinimosi darbuotojų sveikata paslaugų iš naujo skelbti konkursą?
 - b) didžiąją pajamų dalį prieš sudarant nagrinėjamą susitarimą savivaldybės įmonė, kuri organizaciniu atžvilgiu priklausė Oulu miestui, gaudavo ne iš miesto darbuotojams suteiktų sveikatos priežiūros darbe paslaugų?
 - c) naujoji įmonė steigiamą taip, kad savivaldybės įmonės verslas, kurį sudaro sveikatos priežiūros darbe paslaugos tiek miesto darbuotojams, tiek privatiems klientams, turi būti perduotas kaip nepiniginis įnašas?

(¹) OL L 134, p. 114; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132.